

Szeretek a Balázssal szolgálatban lenni, mert nem megy gyorsan, mint a Ricsi, és vele mindig biztonságban érzem magam. Biztos hülyeség egy rendőrnőtől, de azért egy nőnek a biztonság is számít valamit, még ha nincs is gyerekem, aki

22 Podmaniczky Szilárd

AZ ÉLET KÉT OLDALA

miatt bármilyen helyzetben félnem kellene. Például amikor bemegyünk egy kocsmába intézkedni, ahogy a múltkor is beleszabadult a pultba két részeg, és zabálták fölfelé a

virslit meg a zsíros kenyeret, a Balázs ment elől, én meg figyeltem hátul, nehogy leüsse valaki egy sörösüveggel. A Balásznak olyan tekintélye van, hogy a két részegnek megállt a szájában a falat, és még azt se bírták lenyelni, amit szerettek volna.

A Ricsi meg ideges, állandóan rázza magát, ha megállít egy autóst, hogy elkérje a jogosítványt, van úgy, hogy elfelejti visszaadni.

Karácsonykor általában minket szoktak elküldeni biztosítani az ételosztást, mert egészen más a hangulat, ha egy nő is máskál a jászol körül, mintha két férfi őrizné a Kisjézust. És én meg is mondom őszintén, hogy azért mentem rendőrnek, mert én hiszek benne, hogy a nők szerepe változik, és ahol több a nő, mint a férfi, ott mindig kevesebb rossz dolog történik. Azt mondta a főkapitány úr is az avatóbeszéd után, hogy soha ne felejtjük el, hogy nekünk mi van a bugyinkban, még akkor sem, ha minden rendőrnek egyformán kemény a gumibotja.

Az apámék nem nagyon örültek, hogy ezt a szakmát választottam, de mondtam nekik, hogy hol van még az élet vége, bármi lehet belőlem, és nem baj az, ha mindjárt a rendőrségnél kezdek. Sokkal jobb ember lehet belőlem, mintha elmentem volna mondjuk titkárnőnek a fűtött szobába, és ahelyett, hogy megismertem volna az élet mind a két oldalát, csak papírokat dobálnék a szemétkosárba.

Mondjuk itt is van papírmunka, de azért nem olyan nagy, és így legalább nem felejttem el a helyesírást. Anyám például már egészen kicsi gyerekkoromtól fogva odafigyelt arra, hogy mit kell ipszilonnal írni és mit nem, mert a papíron gyorsan kiderül az ember bunkósága, de azért gépelni már nem tanultam meg. Meg tudnám számolni a két kezemet, hogy azóta is hányszor ültem írógép mögé. Egyszer. Amikor a Balásznak pikkelysömörös lett a tenyere, és állandóan kesztyűben járkált, azzal meg egyszerre három betűt ütött le az írógépen. Az elején fél perc alatt írtam le a nevemet, a végén meg már nem volt több tíz másodpercnél, hogy kelt Budapesten.

A gyilkosságot azt nem nagyon szeretem, főleg, ha vér is van, mindig a disznóvágást juttatja eszembe a nagymamámnál, és én azt se élveztem

valami nagyon. Ha mondjuk valaki begyógyszerezik otthon, azt könnyű fölrajzolni a szőnyegre, de ha eret is vág, az már más lapra tartozik.

A múltkor találtunk egy megfagyott embert, pedig még az arca is be volt csavarva újságpapírba, mégis megfagyott. Apámtól hallottam régen, hogy a papír jól szigetel, de hát más papírok voltak azok, állítólag még vécepapírnak is használhatták őket. Én egyszer próbáltam a *Nők lapjával* kitörölni a fenekem, amikor autóval külsőztünk a határban, és attól a rohadt velős gombás pacaltól olyan hasmenésem lett, hogy meg kellett állni egy bokornál, és csak ez az újság volt a pisztolytartóban. Még a vakbelemet is fölsértette a papír, akkorát sikoltottam, hogy a Balázs kiugrott a kocsiból és elkezdett fedezni, amíg rendesen kitörölöm a hóval.

Bezzeg amikor a Ricsivel üldöztük a pénztárcás ürgét, képes volt közben egy hamburgert venni és megebédelni, én meg éhgyomorral kergettem a piacon keresztül, a sajtárusnál már azt hittem, hogy kiesik a szemem az éhségtől, erre föl látom, hogy a Ricsi dupla óriás hamburgerrel rohangál a salátaárusok között, és le van kecsapozva a jelvénye. Ha rajtam múlna, én már régen leszereltem volna a Ricsit, mint egy anyacsavart, de hát három gyereke van neki, és a felesége a mai napig szoptat. Azt mondta a Ricsi, hogy annyi teje van, hogy még eladni is tudnak belőle, abból vettek a gyerekeknek karácsonyra sapkát meg kesztyűt. Szóval, hiába hülye a Ricsi, nagyon nehéz hibáztatni bármiért is, mert hogy vállaljon az ember felelősséget, ha közben a gyerekeinek kell radírt meg gombfestéket venni. Kibaszott egy ország ez, de azért nem panaszkodom, akit tudok, megvédek, akit meg nem, az vigyázzon magára egy kicsit.

Mert sokszor nem a rendőrségen múlik, hogy megtörténik valami, hanem azért, mert nem figyelnek oda az emberek. A múltkor is behívott három fiatal srác egy nőt a kapualjba, hogy tüzet kérjenek tőle, azt mire elszívták a cigit, mind a három megerőszkolta. Azért nem lehet valakinek annyi esze, hogy a huszonegyedik század elején csak úgy beszél egy kapualjba és előveszi a gyufát. Szerencsére elkaptuk a három szemetet, még gatyát se tudtak cserélni, az orvos simán bebizonyította a spermából, meg hogy a nőnek az erős súrlódástól fönmaradt egy-két sejtje a hüvelyből meg a szeméremajkából a három pöcsnek. Az ilyen embereket nagyon tudom utálni, azt mondta a Balázs, hogy az egyiket úgy vágtam földhöz, hogy beleszakadt a szemöldöke a szemébe. Örüljön, hogy ennyivel megúsza, mert már a kirakat előtt kirúghattam volna a lábát a baromnak, azt nem tudom, mit szólt volna hozzá, ha arccal vágódik bele az üvegbe, lehet, hogy azóta már feje se lenne neki. Azt meg már meg se hallgatom, hogy hány évet kapnak, mert azzal védekezett az ügyvédjük, hogy egy nőt nem lehet csak úgy

megerőszkolni, csak akkor, ha ő is akarja. De föl tudnám dugni az ilyen ügyvédnek a zsírozott gumibotot, sőt, zsír se kéne neki, azt majd elgondolkodna rajta, hogy mit jelent az ördög ügyvédjének lenni.

24 Olyan ez is, mint a fogorvos. Addig a fogorvos se tudja, hogy milyen az embernek protézist hordani, amíg föl nem raknak neki is egyet. Mit kínlódott szegény anyám, mire azzal az ötszázezer forintos műanyag szarral el tudott rágni valamit. Az ügyvéd se védhetne senkit, amíg őt meg nem erőszakolják. Az apám meg be is rúgott, mert legalább azt a kurva áfát levonhatta volna az anyám fogából, de olyanok a rendeletek, hogy az áfát lenyeli az állam. Annak aztán akkora gyomra van, hogy már azt se tudja, mit egyen.

Nagyon pontosan tudom, hogy egy rendőrnek nem szabadna ilyeneket mondani, de én most nem hivatalból beszélek, hanem civil vagyok. A civilnek meg semmi se drága, úgyszólván elmondtam és kész.

Jó lenne, ha tavasszal előléptetnék, mert szeretném rendbe hozni az anyámék sírját. Hiába mondtam a sírásóknak a temetés után, hogy az összes földet rakják vissza, különben meg fog süllyedni, de elvittek egy kisebb kocsival, most meg vásárolhatom tőlük vissza. Meg szeretnék egy galambot is a sírkő tetejére, anyámnak az volt a kedvenc állata, tudott is olyan galamblevest főzni, hogy szerintem én már többet nem eszek olyat. Először egy ilyen szárnyas angyalt akartam, de háromszor annyiba került, mint egy galamb, és azt mondta a kőfaragó, hogy a galambot sokkal könnyebb helyrehozni, ha leszakad a feje. Elég az, ha egy kisgyerek játszik vele, mindjárt a kezében marad. A temetőben gyakori az ilyesmi, mert unatkoznak a gyerekek, és egy kis vandálkodás eltereli a figyelmüket.

Ha most tehetném, nem engedném apámnak, hogy hatvanévesen letegyje a jogsít, akkor még mindig élnének. Nem a szeme volt rossz, hanem a szíve, ott állt meg egy kanyarban a tihanyi Apátság alatt. Anyám meg mellette kötögetett, talán ha be van kötve, nem megy át rajta a kötőtű. De hát az ember soha nem tudja, milyen sors vár rá, mert ha tudná, szerintem meg se születne.